

- **Čl. 1 – Osoby, na které se smlouva vztahuje**

Osobou, na kterou se smlouva vztahuje, může být jak fyzická osoba, tak právnická osoba. U fyzických osob se smlouva neaplikuje všeobecně na občany některého z obou smluvních států, ale aplikuje se na rezidenty těchto dvou států. Jestliže je tedy fyzická osoba rezidentem ČR nebo je rezidentem Slovenska, případně je podle vnitrostátních předpisů rezidentem v obou smluvních státech současně, pak se na ni smlouva vztahuje bez ohledu na to, jakou má tato osoba státní příslušnost.

Stejná kritéria platí i pro aplikaci smlouvy na právnické osoby. Složitější může být rozhodování o tom, zda se na danou osobu právnickou uvedená smlouva vztahuje u tzv. osobních společností, tj. společností, u kterých všichni nebo alespoň někteří společníci ručí za závazky společnosti celým svým majetkem.

- **Čl. 2 – Daně, na které se Smlouva vztahuje**

Smyslem je vymezit daně obou smluvních států, na něž se smlouva vztahuje, a vyloučit nutnost uzavírat novou smlouvu v případě, že se změní vnitrostátní zákony České nebo Slovenské republiky. V tomto článku jsou vyjmenovány daně obou smluvních států, na které se smlouva vztahovala v okamžiku jejího uzavření.

Okruh daní je omezen pouze na daně z příjmů a na daně z majetku, tzn., že se smlouva netýká daně z přidané hodnoty, spotřebních daní ani cel a také se netýká příspěvků na sociální zabezpečení nebo na zdravotní pojištění. Smlouva se nedotýká ani způsobu, jakým jsou daně z jednotlivých druhů příjmů, případně majetku vybírány, zda přímým vyměřením formou daňového přiznání, nebo srážkou u zdroje.

- **Čl. 3 – Všeobecné definice**

Tento článek obsahuje všeobecné definice výrazů použitých v této smlouvě. Význam některých dalších důležitých pojmů je vysvětlen ve smlouvě i na jiných místech, např. pojmům „rezidenství“ a „stálá provozovna“ jsou věnovány samostatné Články, některé jsou vysvětleny přímo v člancích.

- **Čl. 4 – Rezident**

Uvedený článek byl do smlouvy zakomponován za účelem řešení případů, kdy jak ČR, tak SR považují danou osobu za rezidentní podle svých vnitrostátních daňových předpisů. Jsou zde vyjmenována kritéria rozhodná pro určení, ve kterém z obou smluvních států je daná osoba daňovým rezidentem, neboť je-li uzavřena smlouva o zamezení dvojího zdanění mezi dvěma státy, může být daná osoba rezidentní ve smyslu smlouvy jen v jednom z nich.

Příkladem může být zaměstnanec české společnosti, který již několik let pracuje v ČR a v Praze si koupil byt, ve kterém bydlí. Tento zaměstnanec je ženatý a jeho rodina žije na Slovensku. Na Slovensku se narodil a žije tam i jeho rodiče. Za rodinou pravidelně dojíždí a na Slovensku tráví i většinu své dovolené. Vzhledem k tomu, že stálý byt má k dispozici evidentně v obou státech, bude pro stanovení jeho rezidenství rozhodující určení státu, e kterému má užší osobní a hospodářské vztahy.

- **Čl. 5 – Stálá provozovna**

Definice tohoto pojmu je rozhodující pro určení, který z obou smluvních států má právo zdanit zisky z činnosti podniků. Za stálou provozovnu se považuje jakékoliv trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

- **Čl. 6 – Příjmy z nemovitého majetku**

Právo na zdanění příjmů z užívání nemovitého majetku je vyhrazeno pouze státu, v němž je tento majetek umístěn. Příjmem z užívání nemovitostí se rozumí příjem z nájmu, podnájmu i jakéhokoliv jiného způsobu užívání nemovitého majetku, a to bez ohledu na sjednanou formu úhrady.

- **Čl. 7 – Zisky podniků**

Podnikem se zde rozumí samostatná jednotka zaměřená na vykonávání jakékoliv činnosti, tzn. včetně vykonávání svobodného povolání a jiných činností nezávislého charakteru, s cílem dosahovat zisky. Podnik může být provozován v různé formě jako podnik fyzické osoby, právnické osoby, ale i ve formě sdružení bez právní subjektivity.

Oba státy se dohodly na zásadě, že zisky podniků budou zdaněny jen ve státě, ve kterém je jeho provozovatel rezidentem, s výjimkou případů, kdy podnik vykonává svoji činnost ve druhém státě prostřednictvím stálé provozovny.

- **Čl. 8 – Mezinárodní doprava**

Zdanění příjmů z provozování lodí, člunů, letadel a železničních a silničních vozidel v mezinárodní dopravě představuje určitou výjimku z obecného pravidla, kdy zdanění je vázáno na stálou provozovnu. U mezinárodní dopravy je zdanění podle této smlouvy vyhrazeno pouze státu, v němž je umístěno skutečné vedení podniku.

- **Čl. 9 – Sdružené podniky**

Tento článek se vztahuje zejména na zdaňování nadnárodních společností a stanoví princip, na základě kterého jsou tyto spřízněné (sdružené) podniky zdaňovány. Je zde zakotven tzv. „princip tržního odstupu“, což je mezinárodně uznávaný standard pro stanovení cen pro daňové účely za zboží, služby nebo nehmotná práva, na němž se shodly členské státy OECD (tzv. převodní ceny). Podstatou uvedeného principu je právo zahrnout do zisků sdruženého podniku a následně zdanit i zisky tímto podnikem nevykázané, pokud se při posouzení podmínek obchodních a finančních vztahů mezi sdruženými podniky zjistí, že tyto podmínky se liší od těch, které by byly stanoveny mezi nezávislými subjekty.

- **Čl. 10 – Dividendy**

Jedná se o příjmy z investovaného kapitálu, kdy stát rezidenta má neomezeně právo na zdanění těchto příjmů. Dividendy však podléhají zdanění i ve státě zdroje a sazba, kterou mohou být zatíženy, závisí na výši majetkového podílu na společnosti, jež dividendu vyplácí. U příjmů z dividend tak dochází k dělení daňového výnosu mezi oba smluvní státy.

- **Čl. 11 – Úroky**

Za úrok je považován příjem z pohledávek jakéhokoliv druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo doložkou o účasti na zisku, přičemž výraz „pohledávky jakéhokoliv druhu“ zahrnuje vklady v hotovosti a záruky v penězích, vládní cenné papíry, obligace a dluhopisy apod. považovány za úroky podle českých právních předpisů.

Úroky jsou od zdanění ve státě zdroje osvobozeny. Státem zdroje úroků je stát, jehož rezidentem je plátce úroků.

- **Čl. 12 – Licenční poplatky**

Je zde pojednáno pouze o licenčních poplatcích, které vznikají v jednom smluvním státě a jsou placeny rezidentovi druhého smluvního státu. Uvedený postup se neaplikuje na licenční poplatky, které vznikají ve třetím státě, ani na licenční poplatky, které vznikají v jednom smluvním státě a které se přičítají stále provozovně, již má podnik tohoto státu ve druhém smluvním státě.

- **Čl. 13 – Zisky ze zcizení majetku**

Výraz „zcizení majetku“ zahrnuje jednotlivé kapitálové zisky vyplývající z prodeje nebo směny majetku, z částečného zcizení, vyvlastnění, převodu vkladu do společnosti, prodeje práva, daru i přechodu majetku, které podléhají dani z příjmů. Podle tohoto článku se zdaňují zisky plynoucí ze zcizení majetku patřícího rezidentovi jednoho smluvního státu a umístěného na území druhého smluvního státu.

- **Čl. 14 – Příjmy ze závislé činnosti**

Pro zdanění příjmů ze zaměstnání platí obecné pravidlo, že příjem podléhá zdanění ve státě, ve kterém je práce skutečně vykonávána. Při splnění určitých podmínek však může být příjem ze zaměstnání ve státě, kde je práce vykonávána, od daně osvobozen. Podmínky pro to, aby příjmy ze závislé činnosti, které plynou rezidentům Slovenska, byly v ČR osvobozeny od zdanění, jsou následující a musejí být splněny všechny současně.

- **Čl. 15 – Tantiémy**

Zdanění tantiémů plynoucích rezidentům jednoho smluvního státu z titulu výkonu činnosti v dozorčí radě nebo obdobném kolektivním orgánu společnosti, která sídlí ve druhém smluvním státě, podléhají zdanění ve státě, jehož je společností, která tantiémy vyplácí, rezidentem. Akciová společnost se sídlem v ČR, vyplácející odměnu členovi představenstva společnosti, který je rezidentem Slovensku, srazí z uvedeného příjmu daň podle § 36 ZDP.

- **Čl. 16 – Umělci a sportovci**

Umělci a sportovci, kteří jsou rezidenty jednoho smluvního státu a osobně vykonávají sportovní nebo uměleckou činnost ve druhém smluvním státě, podléhají zdanění v tomto druhém smluvním státě, a to bez ohledu na právní vztah, na základě kterého svou činnost ve druhém smluvním státě vykonávají.

Výrazy „umělec“ a „sportovec“ nejsou ve smlouvě definovány a zahrnují širokou škálu osob.

- **Čl. 17 – Penze**

Penze a jim podobné platby, které plynou rezidentovi jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, nepodléhají zdanění ve státě jejich zdroje, ale mohou být zdaněny pouze ve státě, kde je jejich příjemce rezidentem. Toto ustanovení zahrnuje také vdovské a sirotčí penze a jiné podobné platby vyplácené jako renty plynoucí z dřívějšího zaměstnání.

- **Čl. 18 – Státní služba**

Tento článek se aplikuje na odměny (platy a penze) vyplácené v souvislosti s výkonem veřejných funkcí, a to nejen na platby prováděné státem, ale i na platby prováděné jeho nižšími správními útvary a místními úřady (kraje, obce apod.). Obecně platí, že příjem podléhá zdanění ve státě, který tyto odměny vyplácí.

- **Čl. 19 – Studenti a žáci učilišť**

Pravidlo stanovené v tomto článku se vztahuje na platy, které studenti a učni pobírají na úhradu nákladů na výživu, vzdělání nebo praxi. Jde o různé formy stipendií a prostředků nadací. Všechny tyto platby, které přicházejí ze zdrojů mimo stát, ve kterém student nebo učeň pobývají, jsou ve státě, kde výuka probíhá, osvobozeny od zdanění.

- **Čl. 20 – Ostatní příjmy**

Obecně platí, že všechny ostatní příjmy s výjimkou těch, které jsou uvedeny v předchozích ustanoveních smlouvy, podléhají zdanění pouze ve státě, v němž je jejich příjemce rezidentem.

- **Čl. 21 – Majetek**

Tento článek se vztahuje na daně z majetku s výjimkou daně dědické, darovací a z převodu nemovitostí a obecně upravuje právo na vybrání daně u všech druhů majetku uvedeného v tomto článku smlouvy. Podmínkou je, že daň z majetku musí být v daném smluvním státě zavedena. V současné době jej lze aplikovat pouze na nemovitý majetek, který je zatížen daní z nemovitosti.

- **Čl. 22 – Vyloučení dvojího zdanění**

Pro vyloučení dvojího zdanění příjmů nebo majetku se použije metoda prostého zápočtu, což znamená, že stát, ve kterém je daná osoba rezidentem, povolí odečíst od daně z příjmu nebo z majetku svému rezidentovi částku, která se rovná dani zaplacené ve druhém smluvním státě z příjmu pobíraného z tohoto druhého státu nebo z majetku vlastněného v tomto druhém státě. Ne vždy je možné odečíst celou částku daně, neboť uplatnit lze zahraniční daň jen do té výše, v jaké se zahraniční příjmy podílely na celkové daňové povinnosti rezidenta.

Tento článek sice určuje metodu vyloučení dvojího zdanění, tzn. metodu prostého zápočtu, neupravuje však podrobně, jak se započtení vypočítá. Proto pro účely aplikace mezinárodních smluv o zamezení dvojímu zdanění byla zákon (§ 38f odst. 2 ZDP) stanovena pravidla, jak při použití této metody postupovat. Částka zahraniční daně, která má být započtena, musí být skutečně ve druhém smluvním státě zaplacená.

- **Čl. 23 – Zásada rovného nakládání**

Pro účely zdanění je zakázána diskriminace z důvodu státní příslušnosti a za podmínky vzájemnosti nesmí být se státními příslušníky jednoho smluvního státu nakládáno ve druhém smluvním státě méně příznivě.

- **Čl. 24 – Řešení případů dohodou**

Pravidla uvedená v tomto článku jsou určena pro zrušení zdanění v případě, že toto zdanění není v souladu s touto smlouvou. Řízení o vzájemné dohodě je zvláštním řízením, které není upraveno vnitrostátním předpisem a může být zahájeno pouze tehdy, když daň byla uložena nebo má být uložena, aniž by byla respektována ustanovení této smlouvy.

- **Čl. 25 – Výměna informací**

Základním pravidlem upravujícím výměnu informací je to, že příslušné úřady obou smluvních států si mohou vyměňovat veškeré informace, které jsou nutné pro zajištění správné aplikace smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů.

- **Čl. 26 – Členové diplomatických misí a konzulárních úřadů**

Účelem tohoto ustanovení je dát záruku diplomatickým zástupcům a konzulárním úředníkům, že podle ustanovení této smlouvy budou mít nejméně tak příznivé postavení, jako je postavení, na které mají nárok podle mezinárodního práva a zvláštních mezinárodních dohod.

- **Čl. 27 – Vstup v platnost**

Smlouva vstoupila v platnost po jejím schválení parlamenty obou republik výměnou ratifikačních listin dne 14. července 2003. Faktická účinnost nastala dne 1. ledna 2004.

- **Čl. 28 – Výpověď**

Smlouva zůstává v platnosti, nedojde-li k jejímu vypovězení některým ze smluvních států. Pokud by k jejímu vypovězení došlo, a to ve lhůtě 6 měsíců před koncem kalendářního roku, přestala by se uplatňovat od 1. ledna následujícího roku.